

NAŘÍZENÍ RADY (EHS) č. 881/92

ze dne 26. března 1992

o přístupu na trh silniční přepravy zboží uvnitř Společenství na území nebo z území členského státu nebo procházející územím jednoho nebo více členských států

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 75 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu²,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru³,

vzhledem k tomu, že zavedení společné dopravní politiky zahrnuje mimo jiné i stanovení společných pravidel pro přístup na trh mezinárodní silniční přepravy zboží na území Společenství; že tato pravidla je nutno stanovit tak, aby přispívala k vytvoření vnitřního dopravního trhu;

vzhledem k tomu, že jednotná právní úprava pro přístup na trh zahrnuje také zavedení volného pohybu služeb tím, že budou zrušena všechna omezení vůči poskytovatelům služeb, která by se zakládala na státní příslušnosti poskytovatele nebo na skutečnosti, že je usazen v jiném členském státě, než ve kterém má být služba poskytována;

vzhledem k tomu, že u přepravy z členského státu do třetí země a naopak by mělo být uplatňování volného pohybu služeb na území členského státu nakládky nebo vykládky odloženo, dokud nebudou uzavřeny nebo změněny odpovídající dohody s dotyčnými třetími zeměmi, aby byl zajištěn soulad se zásadou nediskriminace a rovnosti podmínek hospodářské soutěže mezi dopravci Společenství;

vzhledem k tomu, že na základě rozsudku Soudního dvora ze dne 22. května 1985 ve věci 13/83⁴ a závěrů přijatých dne 28. a 29. června 1985 Evropskou radou k sdělení Komise o dotvoření vnitřního trhu přijala Rada dne 21. června 1988 nařízení (EHS) č. 1841/88⁵, kterým se mění nařízení (EHS) č. 3164/76 o přístupu na trh mezinárodní silniční přepravy zboží⁶;

vzhledem k tomu, že podle článku 4a nařízení (EHS) č. 3164/76, který byl vložen nařízením EHS č. 1841/88, se od 1. ledna 1993 zrušují kvóty Společenství, dvoustranné kvóty mezi členskými státy a kvóty pro tranzitní přepravu do a z třetích zemí pro typy přepravy uvedené v tomto článku a zavádí se právní úprava pro přístup na trh bez množství omezení spočívající na kvalitativních kritériích, kterým musí dopravci vyhovět;

vzhledem k tomu, že tato kvalitativní kritéria byla stanovena zejména směrnicí Rady 74/561/EHS ze dne 12. listopadu 1974 o přístupu k povolání provozovatele silniční

¹ Úř. věst. č. C 238, 13. 9. 1991, s. 2.

² Úř. věst. č. C 39, 17. 2. 1992.

³ Úř. věst. č. C 40, 17. 2. 1992, s. 15.

⁴ Sb. rozh. 1985, s. 1513.

⁵ Úř. věst. č. L 163, 30. 6. 1988, s. 1.

⁶ Úř. věst. č. 357, 29. 12. 1976, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 3914/90 (Úř. věst. č. L 375, 31. 12. 1990, s. 7).

přepravy zboží v oblasti vnitrostátní a mezinárodní dopravy, naposledy pozměněné směrnicí 89/483/EHS ze dne 21. června 1989⁷;
vzhledem k tomu, že podle článku 4b nařízení (EHS) č. 3164/76, který byl rovněž vložen nařízením (EHS) č. 1841/88, přijme Rada opatření pro provedení výše uvedeného článku 4a;
vzhledem k tomu, že mezinárodní přeprava zboží po silnici musí být s ohledem na prováděcí pravidla k právní úpravě přístupu k této přepravě podmíněna dopravním povolením Společenství nepodléhajícím kvótám;
vzhledem k tomu, že v současnosti na základě první směrnice Rady ze dne 23. července 1962 o zavedení společných pravidel pro určité druhy silniční přepravy zboží mezi členskými státy⁸ nepodléhají určité druhy přepravy žádným kvótám ani povolením k přepravě; že v rámci nové organizace trhu zavedené tímto nařízením je žádoucí s ohledem na zvláštní povahu některých z těchto typů dopravy i nadále je nepodmiňovat povolením Společenství ani žádným jiným povolením;
vzhledem k tomu, že je kromě toho nezbytné stanovit podmínky vydávání a odebrání těchto povolení, druhy přepravy, na které se vztahují, dobu platnosti a způsoby jejich použití,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Toto nařízení se vztahuje v mezinárodní silniční přepravě zboží pro cizí potřebu na jízdy provedené na území Společenství.
2. Při přepravě z členského státu do třetí země a naopak se toto nařízení vztahuje na část jízdy provedenou na území členského státu nakládky nebo vykládky, jakmile byla uzavřena potřebná dohoda mezi Společenstvím a dotyčnou třetí zemí.
3. Do uzavření dohod mezi Společenstvím a dotyčnými třetími zeměmi nejsou tímto nařízením dotčena
 - ustanovení dvoustranných dohod mezi členskými státy s dotyčnými třetími zeměmi vztahující se k přepravě uvedené v odstavci 2. Členské státy však usilují o úpravu těchto dohod tak, aby zůstala dodržena zásada nediskriminace mezi dopravci Společenství;
 - ustanovení dvoustranných dohod mezi členskými státy vztahující se k přepravě uvedené v odstavci 2, která buď na základě dvoustranného povolení, nebo liberální právní úpravy umožňují provádět nakládku a vykládku v členském státě dopravcům, kteří nejsou v daném státě usazení.

Článek 2

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- „vozidlem“ samostatné motorové vozidlo registrované v některém členském státě nebo souprava vozidel, u které je minimálně motorové vozidlo registrováno v členském státě, které jsou určeny výlučně pro přepravu zboží,
- „mezinárodní dopravou“:

⁷ Úř. věst. č. L 308, 19. 11. 1974, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (EHS) č. 3572/90 (Úř. věst. č. L 353, 17. 12. 1990, s. 12).

⁸ Úř. věst. č. L 70, 6. 8. 1962, s. 2005/62. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 84/647/EHS (Úř. věst. č. L 335, 22. 12. 1984, s. 72).

- jízda vozidla, při které leží výchozí a cílové místo ve dvou různých členských státech, s průjezdem nebo bez průjezdu jedním či více členskými státy nebo jednou či více třetími zeměmi,
- jízda vozidla, při které výchozí místo leží v jednom členském státu a cílové místo v třetí zemi nebo naopak, s průjezdem nebo bez průjezdu jedním či více členskými státy nebo jednou či více třetími zeměmi,
- jízda vozidla mezi třetími zeměmi s průjezdem po území jednoho nebo více členských států,
- jízda bez nákladu související s takovými přepravami.

Článek 3

1. Mezinárodní přeprava podléhá povolení Společenství.
2. Povolení Společenství vydává členský stát podle článků 5 a 7 každému provozovateli silniční přepravy zboží pro cizí potřebu, který:
 - je usazen v některém členském státě v souladu s jeho právními předpisy,
 - je v tomto členském státě v souladu s právními předpisy Společenství a tohoto státu o přístupu k povolání provozovatele silniční přepravy zboží oprávněn k provozování mezinárodní silniční přepravy zboží.

Článek 4

Povolení Společenství uvedené v článku 3 nahrazuje případný doklad, který vydaly příslušné orgány členského státu, v němž je dopravce usazen, a který osvědčuje, že dopravci byl povolen přístup na trh mezinárodní silniční přepravy zboží. Pro přepravu v působnosti tohoto nařízení nahrazuje toto povolení rovněž jak povolení Společenství, tak potřebná dvoustranná povolení vyměňovaná mezi členskými státy do doby vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 5

1. Povolení Společenství uvedené v článku 3 vydávají příslušné orgány členského státu, v němž je dopravce usazen.
2. Členské státy vydají držiteli prvopis povolení Společenství, které je uchováváno dopravcem, a tolik ověřených opisů, kolik mají držitelé povolení Společenství k dispozici vozidel, ať vlastních, nebo na základě smluv o pronájmu či finančního pronájmu.
3. Povolení Společenství musí odpovídat vzoru uvedenému v příloze I. Uvedená příloha stanoví rovněž podmínky pro jeho užívání.
4. Povolení Společenství se vydává na jméno dopravce. Nelze je převést na třetí osobu. Ověřený opis povolení se musí nacházet ve vozidle a musí být kdykoli předložen na žádost oprávněného kontrolního pracovníka.

Článek 6

Povolení Společenství se vydává na dobu pěti let a může být prodlouženo.

Článek 7

Při podání žádosti o vydání povolení Společenství, nejpozději pět let po vydání a následně nejméně každých pět let prověří příslušné orgány členského státu, v němž je dopravce usazen, zda splňuje nebo nadále splňuje podmínky stanovené v čl. 3 odst. 2.

Článek 8

1. Nejsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 3 odst. 2, zamítnou příslušné orgány členského státu, v němž je dopravce usazen, odůvodněným rozhodnutím žádost o vydání nebo prodloužení povolení Společenství.
2. Příslušné orgány odeberou povolení Společenství, pokud držitel:
 - již nesplňuje podmínky stanovené v čl. 3 odst. 2,
 - předložil nesprávné informace o údajích požadovaných k vydání povolení Společenství.
3. V případě závažného porušení nebo opakovaných menších porušení předpisů o přepravě může příslušný orgán členského státu, v němž je usazen dopravce, který se takového porušení dopustil, mimo jiné dočasně nebo částečně odebrat ověřené opisy povolení Společenství.
Tyto sankce se stanoví s ohledem na to, jak závažně držitel povolení Společenství porušil předpisy o přepravě a kolik ověřených opisů povolení pro mezinárodní přepravu má.

Článek 9

Členské státy zajistí, že každý žadatel nebo držitel povolení Společenství může podat opravný prostředek proti jakémukoli rozhodnutí příslušných orgánů členského státu, v němž je dopravce usazen, týkajícímu se odmítnutí nebo odebrání povolení.

Článek 10

Nejpozději do 31. ledna každého roku uvědomí členské státy Komisi o počtu držitelů povolení Společenství k 31. prosinci předchozího roku a o počtu ověřených opisů odpovídajícímu počtu vozidel v provozu k tomuto dni.

Článek 11

1. Členské státy navzájem spolupracují při uplatňování tohoto nařízení a dohledu nad jeho uplatňováním.
2. Zjistí-li příslušné orgány členského státu porušení tohoto nařízení dopravcem z jiného členského státu, uvědomí členský stát, na jehož území k porušení nařízení došlo, příslušné orgány členského státu, v němž je dopravce usazen, a může je požádat o uvalení sankcí v souladu s tímto nařízením.
3. V případě závažného porušení nebo opakovaných menších porušení předpisů o přepravě přezkoumají příslušné orgány členského státu, v němž je dopravce usazen, způsoby používání sankcí podle čl. 8 odst. 3 a sdělí své rozhodnutí příslušným orgánům členského státu, na jehož území k porušení došlo.

Článek 12

Zrušují se:

- nařízení Rady (EHS) č. 3164/76,
- článek 4 směrnice Rady 75/130/EHS ze dne 17. února 1975 o stanovení společných pravidel pro určité druhy kombinované přepravy zboží mezi členskými státy⁹,
- směrnice Rady 65/269/EHS ze dne 13. května 1965 o sjednocení určitých pravidel týkajících se povolení pro silniční přepravu zboží mezi členskými státy¹⁰,
- rozhodnutí Rady 80/48/EHS ze dne 20. prosince 1979 o úpravě kapacity pro silniční přepravu zboží pro cizí potřebu mezi členskými státy.

Článek 13

První směrnice Rady ze dne 23. července 1962 se mění takto:

1. Název se nahrazuje tímto: „První směrnice Rady ze dne 23. července 1962 o zavedení společných pravidel pro určité druhy silniční přepravy zboží mezi členskými státy“.
2. Článek 1 se nahrazuje tímto:
„Článek 1
 1. Členské státy liberalizují za podmínek stanovených v odstavci 2 druhy mezinárodní silniční přepravy pro cizí potřebu a vlastní potřebu, které jsou uvedeny v příloze, pokud tato doprava vede z jejich území nebo na jejich území nebo jím prochází.
 2. Přeprava a jízdy bez nákladu související s přepravou uvedenou v příloze nepodléhají povolení Společenství ani jinému povolení k přepravě.“
3. Příloha II se zrušuje a příloha I se nahrazuje zněním uvedeným v příloze II tohoto nařízení.

Článek 14

Členské státy sdělí Komisi opatření přijatá k provedení tohoto nařízení.

Článek 15

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Je použitelné ode dne 1. ledna 1993.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. března 1992.

*Za Radu
předseda*

⁹ Úř. věst. č. L 48, 22. 2. 1975, s. 31. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/224/EHS (Úř. věst. č. L 103, 23. 4. 1991, s. 1).

¹⁰ Úř. věst. č. 88, 24. 5. 1965, s. 1469/65. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 85/505/EHS (Úř. věst. č. L 309, 21. 11. 1985, s. 27).

Joaquim FERREIRA DO AMARAL

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA

(a)

(Silný modrý papír - formát DIN A 4)

(První strana povolení)

(Znění v úředním jazyku, příp. úředních jazycích členského státu vydávajícího povolení)

Stát, který povolení vydává

Příslušný orgán nebo místo

- mezinárodní poznávací značka¹¹ -

Povolení č. ...

pro mezinárodní přepravu zboží pro cizí potřebu

Toto povolení opravňuje¹²

na všech dopravních cestách na území Společenství k mezinárodní přepravě zboží pro cizí potřebu ve smyslu nařízení Rady (EHS) č. 881/92 ze dne 26. března 1992 a všeobecných podmínek tohoto povolení..

Zvláštní poznámky:

Toto povolení je platné od do.....

Vydáno v

Dne

13

(b)

(Druhá strana povolení)

(Znění v úředním jazyku, příp. úředních jazycích členského státu vydávajícího povolení)

Všeobecná ustanovení

¹¹ Mezinárodní poznávací značky států:

Belgie (B), Dánsko (DK), Německo (D), Francie (F), Řecko (GR), Irsko (IRL), Itálie (I), Lucembursko (L), Nizozemsko (NL), Portugalsko (P), Španělsko (E), Spojené království (GB).

¹² Jméno (obchodní firma) a plná adresa dopravce.

¹³ Podpis a razítko příslušného orgánu nebo místa vydávajícího povolení.

Toto povolení se vydává na základě nařízení Rady (EHS) č. 881/92 ze dne 26. března 1992 o o přístupu na trh silniční přepravy zboží uvnitř Společenství na území nebo z území členského státu nebo procházející územím jednoho nebo více členských států¹⁴.

Toto povolení opravňuje na všech dopravních cestách na území Společenství k mezinárodní přepravě zboží pro cizí potřebu, případně za podmínek, které jsou v něm stanoveny:

- pokud jde o jízdu vozidla, při které leží výchozí a cílové místo ve dvou různých členských státech, s průjezdem nebo bez průjezdu jedním či více členskými státy nebo jednou či více třetími zeměmi,
- pokud jde o jízdu vozidla, při které leží výchozí místo v jednom členském státu a cílové místo v třetí zemi nebo naopak, s průjezdem nebo bez průjezdu jedním či více členskými státy nebo jednou či více třetími zeměmi,
- pokud jde o jízdu vozidla mezi třetími zeměmi s průjezdem po území jednoho nebo více členských států,

jakož i jízdu bez nákladu související s takovými přepravami.

Při přepravě z členského státu do třetí země a naopak se toto nařízení vztahuje na část jízdy provedenou na území členského státu nakládky nebo vykládky, jakmile byla uzavřena potřebná dohoda mezi Společenstvím a dotyčnou třetí zemí podle nařízení (EHS) č. 881/92.

Povolení je na jméno dopravce a je nepřenosné.

Může být odebráno příslušným orgánem členského státu, který je vydal, zejména jestliže dopravce

- již nesplňuje všechny podmínky stanovené pro používání tohoto nařízení,
- předložil nesprávné informace o údajích požadovaných k vydání nebo prodloužení povolení.

Prvopis povolení musí být uchováván dopravcem.

Ověřený opis povolení se musí nacházet ve vozidle¹⁵. U soupravy vozidel se povolení nachází v tažném vozidle. Platí pro celou soupravu vozidel, i v případě, že přívěs nebo návěs není uveden do provozu nebo registrován jménem držitele povolení nebo že je uveden do provozu nebo registrován v jiném členském státě.

Povolení musí kdykoli být předloženo na žádost oprávněného kontrolního pracovníka. Držitel povolení je povinen dodržovat na území každého členského státu jeho právní a správní předpisy pro provozování dopravy a silniční provoz.

¹⁴ Viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku.

¹⁵ „Vozidlem“ se rozumí samostatné motorové vozidlo evidované v členském státě nebo souprava vozidel, u které je minimálně motorové vozidlo evidováno v členském státě, pokud jsou určeny výlučně pro přepravu zboží.

PŘÍLOHA II
„PŘÍLOHA

Druhy přepravy, které nepodléhají povolení Společenství ani jinému povolení pro přepravu

1. Přeprava poštovních zásilek v rámci veřejné služby.
2. Přeprava poškozených nebo havarovaných vozidel.
3. Přeprava zboží motorovými vozidly, jejichž celková přípustná hmotnost, včetně celkové hmotnosti přípojného vozidla, nepřesahuje 6 t nebo jejichž užitečná hmotnost, včetně užitečné hmotnosti přípojného vozidla, nepřesahuje 3,5 t.
4. Přeprava zboží motorovými vozidly, pokud splňuje tyto podmínky:
 - a) přepravované zboží je ve vlastnictví podniku nebo je jím prodáváno, kupováno, pronajímáno, najímáno, vyráběno, získáváno, zpracováváno nebo opravováno;
 - b) účelem přepravy je převést zboží z nebo do podniku, jeho přeprava uvnitř podniku, popř. mimo podnik, jde-li o přepravu pro vlastní potřebu;
 - c) motorová vozidla pro takovou přepravu musí být řízena vlastními zaměstnanci podniku;
 - d) vozidla přepravující zboží musí podniku patřit nebo jím být koupena na úvěr nebo je musí mít podnik v pronájmu, přičemž v naposledy uvedeném případě musí tato vozidla splňovat podmínky směrnice Rady 84/647/EHS ze dne 19. prosince 1984 o užívání vozidel najatých bez řidiče pro přepravu zboží po silnici¹⁶;
 - e) přeprava smí být pouze pomocnou činností v rámci celkové činnosti podniku.
5. Přeprava léků, zdravotnických přístrojů a vybavení, jakož i dalšího materiálu pro poskytování pomoci v naléhavých případech, zejména při živelních pohromách.

¹⁶ Úř. věst. č. L 335, 22. 12. 1984, s. 72.